

Een pepermunt beminnende wesp. Door de veldmuizenplaag komen dit najaar meer muizen het huis binnendringen dan gewoonlijk. Toen ik nu herhaaldelijk de klaargelegde pepermunt aangeknabbeld vond, verdacht ik de muizen van die euveldaad. Gisteren, 16 Septr., echter bleek de identiteit van de knabbelaar. Het was een gewone wesp, die de lucht van de lekkernij gekregen had en op heterdaad betrapt werd en die zich in zijn werkzaamheid niet liet storen. Het spreekt van zelf, dat ik nu de pepermunt niet meer op en en bloot liet liggen. Jawel, van ochtend halfacht was de wesp alweer present en zocht op het gewone plaatsje naar de pepermunt. Een bewijs, dat de pepermuntgeur wel het meest aantrekkelijke was, is gelegen in het feit, dat een naast de pepermunt liggende chocoladeflik niet werd aangetast.

D. MAC GILLAVRY, Rusthuis „Charlois”, Amerongen.

„Hav. Holland”, een correctie (zie p. 390). Tot mijn spijt heb ik HAVELAAR met HAVERHORST verward. Het spreekt wel haast van zelf, dat het onbetrouwbare materiaal in het Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden van eerstgenoemde afkomstig is. De collectie-HAVERHORST bevindt zich in het Natuurhistorisch Museum te Rotterdam. Het materiaal van deze verzameling is natuurlijk volkomen betrouwbaar. De heer COLDEWEY was zo vriendelijk mijn aandacht op deze verwisseling van namen te vestigen, daarna ook de heer LANDSMAN. Laatstgenoemde had inmiddels te zamen met DR C. O. VAN REGTEREN ALTENA uitgezocht, dat de etiketten „Hav. Holland” geschreven zijn door SNELLEN VAN VOLLENHOVEN, conservator van 1854—1872. Hieruit blijkt dus, dat de (in 1851 aangekochte) collectie-HAVELAAR oorspronkelijk niet geëtiketteerd was. De heer COLDEWEY vertelde me, dat van HAVELAAR bekend was, dat deze buitenlands materiaal kocht en dat dit indertijd als „inlands” beschouwd werd, omdat HAV. in Nederland woonde! Dergelijke manipulaties zijn tegenwoordig, met onze toenemende kennis van de geografische variabiliteit der Lepidoptera, gelukkig heel wat moeilijker geworden. Vandaar ook de grote betekenis van het ontbreken van dergelijke onmogelijkheden bij het materiaal van HEYLAERTS! Aan beide heren mijn dank voor hun critiek! — Lpk.

Correcties. In mijn artikel „Nieuwe Gallen van Nederland” (Ent. Ber. 12 (287) : 333—340) komen enkele fouten voor in de aangehaalde nummers van het Gallenboek, die het opzoeken bemoeilijken. Hieronder volgen de verbeteringen.

Blz. 333, no. 252 moet zijn 251 ; 338 en 339 moeten zijn 388 en 389 ; 684 moet zijn 648.

Blz. 334, regel 16 v.o., no. 32 moet zijn 23.

Blz. 335, regel 20 v. b., no. 154 moet zijn 149 en regel 24 v.b., 184 moet zijn 154.

Blz. 336, regel 4 v.o., no. 231 moet zijn 321.

Blz. 339, regel 21 v.o., no. 703 moet zijn 700.

W. M. DOCTERS VAN LEEUWEN.

Correctie. Pag. 389, regel 19 van boven, O. STEINFELT, moet zijn : O. STEINFATT.